

S.O.S.

Skifter om samtalegrammatik

Årgang 4, nr. 2

**Jojo-initierede svar på positivt indrammede ytringer i dansk
talesprog – en "yes but"-konstruktion?**

Christina Lund

Skrifter om Samtalegrammatik 4: 2

2017

ISSN 2445-7256

Skrifter om Samtalegrammatik (SoS) er en serie arbejdspapirer om samtalegrammatik som udgives af forskergruppen *DanTIN* ("Danish talk-in-interaction"). *DanTIN* består af studerende og forskere fra og omkring Lingvistik på Aarhus Universitet. *DanTIN* bestyrer hjemmesiden *samtalegrammatik.dk*. Udgivelserne i *Skrifter om Samtalegrammatik* er arbejdspapirer, studenteropgaver, rapporter, afhandlinger og andet som beskriver og analyserer samtalegrammatiske fænomener.

Skrifter om Samtalegrammatik er ikke fagfællebedømt, men en redaktionsgruppe under *DanTIN* har vurderet at udgivelserne i SoS fortjener at komme til offentlighedens kendskab. I nogle tilfælde er der tale om ældre eller nyere skrifter, som *DanTIN* har fået lov af forfatterne til at udgive. I andre tilfælde er skrifterne lavet til SoS. *Skrifter om Samtalegrammatik* kan frit deles med angivelse af forfatter, årstal samt tidsskriftets navn og nummer.

DanTIN udgiver også fagfællebedømte artikler. Du kan se mere om vores udgivelser, projekter og resultater på *samtalegrammatik.dk*, og her kan du også se hvordan du kommer i kontakt med os.

Billedet til forsiden (Jelly Fish Bunch) er taget af [Ally Aubry](#) og beskåret af Nikolaj Sørensen. [Nogle rettigheder forbeholdes.](#)

Redaktionsgruppen for dette nummer består af Katrine Garly.

Redaktionel kommentar

Denne udgivelse er et eksemplarisk tilfælde af en *samtalegrammatik classic*. Den viser hvordan man ved hjælp af samtaleanalytiske metoder kan indfange, fremvise og argumentere for et samtalegrammatisk fænomen som ikke tidligere er blevet beskrevet.

Undersøgelsen tager udgangspunkt i svarordet *jo*, som Christina Lund har fundet i fordoblet form, *jojo*, i sine data. Det bemærkelsesværdige ved dette *jojo* er blandt andet at det kommer efter positivt formulerede ytringer, hvor *jo* normalt forekommer efter negativt formulerede ytringer, og derudover synes fordoblingen af *jo* at gøre noget særligt.

Hvad dette særlige er, skal jeg ikke afsløre her. Men det viser sig at *jojo* - i hvert fald i denne position - er en praksis der bruges til at udføre bestemte handlinger i bestemte samtalsituationer. Dette viser Christina Lund gennem næranalyser af dataeksempler. Eksempelanalyserne viser ikke blot hvad fænomenet går ud på, men undersøger også forskellige varianter, og udvider dermed beskrivelsen. Undersøgelsen indeholder også en analyse af prosodiens (især intonationens) betydning for *jojo*'s funktion.

Vi har medtaget det bilag som hørte til den oprindelige undersøgelse. Det består af udskrifter af alle de eksempler på *jojo*-initierede svar som fandtes i data. Dette giver mulighed for at se eksemplerne i deres kontekst, og for at se de eksempler som ikke er blevet analyseret i selve artiklen. Derved kan læseren se samtaleanalytikeren i kortene.

Som man kan læse, bygger analysen på en enkelt mobiltelefonsamtale og vi kan ikke vide hvor udbredt den beskrevne praksis er. Men analysen er solid og fænomenet virker genkendeligt, så mon ikke det findes andre steder også. Denne udgivelse præsenterer i hvert fald en grundig beskrivelse af et hidtil uundersøgt fænomen, hvilket giver grundlag for at bygge videre, fx med analyser af samme fænomen i andre data.

Denne redaktionelle kommentar er skrevet af Jakob Steensig.

Jojo-initierede svar på positivt indrammede ytringer i dansk talesprog – en "yes but"-konstruktion?

Af CHRISTINA EMBORG LUND

1. Introduktion

Denne artikel belyser dobbeltpartiklen *jojo*, når den optræder i dansk talesprog som svar på positivt indrammede vurderinger, påstande eller forslag. Svarpartiklen *jo* optræder normalt som svar på negativt indrammede ytringer, dvs. ytringer, som indeholder en sætningsnegation eller et negativt "tag" (Heinemann, 2015: 221). Men nærværende undersøgelse behandler en alternativ anvendelse af partiklen, hvor den i sin dobbelte form optræder i diametralt modsatte omgivelser. Undersøgelsen behandler nemlig 16 tilfælde, hvor dobbeltpartiklen *jojo* optræder efter *positivt* indrammede ytringer – nærmere bestemt vurderinger, påstande og forslag.

Først og fremmest undersøges den sekventielle kontekst, *jojo* optræder i, nærmere. Derpå følger en indføring i måden, hvorpå dobbeltpartiklen i denne kontekst udfører forskellige typer af sociale handlinger. Herefter belyses turdesignet knyttet til dobbeltpartiklen, og sidst men ikke mindst behandles prosodiske forskelle på forekomsterne af *jojo*. Indledningsvist gives en kort præsentation af min metodiske tilgang til undersøgelsen.

2. Metode

Undersøgelsen bygger på en 46 minutter og 36 sekunder lang lydoptagelse af en mobiltelefonsamtale mellem to mandlige venner på hhv. 24 og 25 år, som er anonymiseret til Storm og Ask. Af etiske årsager er skriftlige tilladelser fra samtaledeltagerne indhentet forud for optagelsen (Heath et al., 2010: 28ff). Endvidere er deltagerne blevet forelagt underskrevne anonymitets- og fortrolighedserklæringer. Mobiltelefonsamtalen er naturligt forekommende, og der er ved dataindsamlingen lagt vægt på at forsøge at mindske deltagernes opmærksomhed på, at de blev optaget. For en grundigere indføring i dataindsamlingen, se Lund (2017a). Data er efterfølgende transskriberet efter konventioner af Jefferson (2004), dog med enkelte udvidelser, nemlig ☺ til at markere smilende stemme og * til at markere knirkende stemme. Undersøgelsen udgør en kollektionsanalyse, dvs. en

samling af tilfælde af *jojo*-fænomenet, som er analyseret med udgangspunkt i en konversationsanalyse (Steensig, 2015). En diskussion af analysemetoden findes i Lund (2017b).

3. Sekvensorganisering

Dette afsnit vil belyse den sekventielle kontekst, som *jojo* optræder i, og som står i kontrast til den kontekst, svarpartiklen *jo* normalt optræder i.

3.1. Jo som svar på negativt indrammede ytringer

Ifølge Heinemann (2015: 218) er forskellen på de to danske, positive svarpartikler *ja* og *jo* relateret til polariteten i den tur, som går forud for partiklen. Et positivt svar til en positivt indrammet ytring gives med *ja*, mens et positivt svar til en negativt indrammet ytring gives med *jo*. *Jo* anvendes således som markeret positivt svar, der vidner om, at taler orienterer sig mod den negative indramning i den foregående tur. I eksempel 1 er *jo* netop svar på en negeret ytring i den foregående tur:

Eksempel 1 (Heinemann, 2015: 155)

- 1 Ester: Så'n har det jo ikk' været altid
2 (.)
3 Fie: → Jorvh
4 (.)
5 Fie: Så'n har det været længe=

Heinemann (2015: 216) berører kun overfladisk en enkelt praksis, hvor *jo* optræder i ikke-negative omgivelser, nemlig som responsinitiator på positivt indrammede *hv*-spørgsmål. Netop den manglende belysning af partiklens optræden i positive omgivelser gør nærværende undersøgelse relevant.

3.2. Jojo som svar på positivt indrammede ytringer

I alt 16 tilfælde i mit knap 47 minutter lange data vidner nemlig om, at partiklen i sin dobbeltform, *jojo*, ligeledes kan optræde som svar på deklarativer ytringer, der ikke indeholder hverken sætningsnegation eller negativt "tag" (se alle 16 tilfælde i appendiks, bilag 1), sådan som det er tilfældet i eksempel 2:

Eksempel 2

- 1 A: men man får alligevel sårn et donk i hovedet når man
2 så vågner tror jeg ↘
3 (0.2)
4 A: så får man lige sådan [en]
5 → S: [↑jo]jo
6 A: HAllo makker
7 (0.2)
8 A: du kraft[edme en id](hh)iot
9 S: [a ha ha ha]
10 A: ·hh hah [ha]
11 S: [ja]
12 (0.8)
13 S: ah jeg tror (da) os (øh) at >jeg tror< mere påat
14 de tænker over hvor slemt man kommer til ↑skade
15 i forhold til

Gældende for disse dobbeltpartikler er, at *jo* produceres to gange i direkte forlængelse af hinanden og af den samme taler. De formuleres over en enkelt intonationskontur og optræder altid som anden pardel til en første pardel, der er enten en vurdering, påstand eller et forslag.

4. Handlingsformatering

I det følgende beskrives det, hvordan *jojo* i den definerede kontekst projicerer, hvad der følger efter dobbeltpartiklen. Denne projicering gør praksissen ansvarlig for en handling, som er markant forskellig fra den udført af *jo* efter negativt indrammede ytringer.

4.1. Projicering af 'modhandling' – en "yes but"-konstruktion?

Karakteristisk for forekomsterne af *jojo* efter positivt indrammede vurderinger, påstande og forslag er nemlig, at *jojo* projicerer en såkaldt 'modhandling', som udtrykker uenighed med eller afvisning af projektet fremført af modparten i den foregående tur. Denne modhandling optræder altid efter *jojo*, medmindre de modsatrettede holdninger allerede tydeligt er tegnet op i samtalen – i så fald kan modhandlingen udelades.

I ti ud af 16 tilfælde initieres den efterfølgende modhandling af et *men*. Adversativkonjunktionen er i fem tilfælde direkte efterstillet *jojo* (tilfælde 1, 6, 10, 13 og 16) som i eksempel 3 nedenfor. Samtale-deltagerne taler her om en fælles ven, der lige har købt hus, og Storm påstår, at vennens bror Karsten må være *lidt misundelig* på

dette huskøb (l. 2). Igennem *men a:rmen* og en efterfølgende vurdering af, at Karsten *jo os [bor] mega lækkert* (l. 4) udtrykker Ask en implicit modpåstand (Coulter, 1990: 189) – nemlig at Karsten ikke har grund til at være misundelig. Herefter formulerer Storm et *↑jojo*, der projicerer modhandlingen *men a'så det ville svare til han havde huset selv jo↘* (l. 6-8):

Eksempel 3

- 1 A: de er flyttet [her i weekenden]
- 2 S: [så er Karsten] lidt misundelig
- 3 A: a:rh det tror jeg
- 4 A: men a:rmen han bor jo os mega lækkert (.) me:n:
- 5 (0.7)
- 6 → S: ↑jojo men [a'så det ville svare til] han havde
- 7 A: [til en lidt anden pris]
- 8 S: huset selv jo↘
- 9 (0.5)
- 10 A: ↑jo↓jo (.) jojo↘
- 11 (0.9)
- 12 A: armen har du: har du set deres hus; (.) har du været
- 13 derude ;
- 14 (0.7)
- 15 S: nej=
- 16 A: =nå (.) det er dælenedme lækkert

Modhandlingen udgør en reformulering af Storms indledningsvise påstand – en såkaldt re-påstand (Coulter, 1990: 189) – hvori Storm tydeliggør, at Karsten, til trods for at han også bor godt, *bør* være misundelig på sin bror, fordi Karsten ikke ejer sit hus selv. Igennem *↑jojo* og den efterfølgende modhandling afviser Storm således Asks vurdering af Karstens hus som *mega lækkert* som gyldigt argument for, at Karsten ikke bør være misundelig.

Ask behandler netop også Storms modhandling som udtryk for en afvisning af sit projekt. Efterfølgende forsøger Ask nemlig at forstærke sit argument ved at fremhæve sin egen og Storms manglende epistemiske adgang til viden om Karstens hus. Ask spørger *har du set deres hus ; (.) har du været derude ;* (l. 12-13). Igennem Storms *nej* (l. 15) får Ask således bekræftet, at han selv har epistemisk "primacy" (Raymond & Heritage, 2006) og derfor som den eneste har ret til at vurdere Karstens hus. Herefter slår han endnu en gang fast, at *det er dælenedme lækkert* (l. 16).

Modhandlingsindlederen *men* behøver dog ikke være direkte efterstillet *jojo* men produceres i yderligere fem tilfælde op til flere tur-overgange senere (tilfælde 4, 8, 9, 11 og 12). Tilbage er seks tilfælde af *jojo*, som ikke efterfølges af et *men*: I ét tilfælde er modhandlingen i stedet initieret med *ah* (tilfælde 5). I fire tilfælde efterfølges *jojo* af et nyt *jojo*, hvorfor førstnævnte selvsagt ikke har sin egen, separate modhandling tilknyttet (tilfælde 2, 3, 7 og 14). I det sidste tilfælde formuleres slet ingen modhandling efter *jojo* (tilfælde 15). Her afslutter *jojo* nemlig i stedet en sekvens, hvori de modsatrettede holdninger allerede er ekspliciterede. En samlet oversigt over disse forskellige konstruktioner ses i figur 1.

Figur 1

Typen af <i>jojo</i> -konstruktioner	Antal forekomster	Tilfælde
<i>jojo men...</i>	5	1, 6, 10, 13, 16
<i>jojo ... men...</i>	5	4, 8, 9, 11, 12
<i>jojo ... ah...</i>	1	5
<i>jojo</i> efterfølges af andet <i>jojo</i>	4	2, 3, 7, 14
sekvensafsluttende <i>jojo</i>	1	15
I alt	16	

På baggrund af ovenstående kan *jojo* og de efterfølgende initieringer af modhandling (herefter kaldet *jojo*-konstruktioner) sammenlignes med danske "yes but"-konstruktioner (Pomerantz, 1984: 72; Sacks: 1987) som *ja men*, *nej men* og varianter heraf. *ja men* optræder som svar på positivt indrammede ytringer og *nej men* som svar på negativt indrammede. Derfor udtrykker partiklerne i disse "yes but"-konstruktioner indledningsvis "affiliation" og "alignment" (Stivers, 2008) med den foregående ytring, hvorefter en uenighed med eller afvisning af projektet fremført af modparten indledes med *men*. Konstruktionerne ender således med at udgøre "disaligning" og dispræfererede svarhandlinger (Pomerantz, 1984: 72; Sacks: 1987).

Jojo-konstruktionerne indeholder på samme måde et polaritetsmatch mellem konstruktionens indledende, positive partikler og den foregående positivt indrammede tur. Herpå følger ligeledes en *men*-initieret modhandling. *Jojo*-konstruktionerne adskiller sig alligevel fra ovennævnte "yes but"-konstruktioner pga. to forhold ved den foreløbige, tilsyneladende tilslutning: For det første er denne ikke udtrykt ved *ja*, der normalt optræder som positivt svar på positivt indrammede ytringer. I stedet anvendes den markerede, positive form, *jo*. *Jo* tilhører som tidligere beskrevet det negative paradigme af responsmarkører, idet partiklen normalt bruges som positivt svar på negativt indrammede ytringer. Anvendelsen af den markerede form uden for sit traditionelle funktionsområde indikerer derfor i sig selv, at det efterfølgende vil være dispræfereret. For det andet vil det blive belyst i følgende afsnit, hvordan fordoblingen af partiklen udtrykker en anfægtelse af relevansen i foregående talers ytring.

Netop denne integrering af modstand allerede i *jojo* og den deraf uafhængelige projicering af modhandling gør *jojo*-konstruktionerne forskellige fra ovennævnte danske "yes but"-konstruktioner, hvis indledende partikler alene er affiliative og "aligning". Det er netop også integreringen af modstand allerede i *jojo*, som gør, at *jojo* alene optræder som et dispræfereret svar (se afsnit 4.2.2).

4.2. Dobbeltpartiklens anfægtelse af relevans

Medvirkende til at forme den karakteristiske projicering af modhandling er, som ovenfor antydnet, fordoblingen af *jo*. Dobbeltpartiklen *jojo* udgør nemlig angiveligt ikke blot en forstærket version af det enkelte *jo* – for som Stivers hævder, "the repeating is a communication practice in its own right and may be understood as analyzably separate from the item being repeated" (2004: 269).

Flere samtaleanalytiske studier af dobbeltpartikler i talesprog tegner et billede af, at dobbeltpartikler markerer den foregående talers ytring som malplaceret, unødvendig og som fejlende i at tage hensyn til allerede kendt information. Disse studier omfatter bl.a. Heinemanns (2009) undersøgelse af danske dobbeltpartikler efter forespørgsler, Heinemanns (2015: 371ff) belysning af multipelt *nej* og Golato og Fagyals (2008) undersøgelse af det tyske respons-token *jaja*.

I tråd hermed vil det i det følgende blive vist, hvordan *jojo* anfægter relevansen af den foregående tur, enten a) fordi *jojo*-taleren alle-

rede har epistemisk adgang til den information, som gives, b) fordi den foregående taler ikke tager hensyn til noget, *jojo*-taleren allerede har sagt eller antydnet, eller c) fordi turen er sekventielt fejltilpasset (eng. "misaligned") med *jojo*-talerens foregående tur.

I ti tilfælde dokumenterer modhandlingen efter *jojo* og eventuelt også talers efterfølgende ture, hvorfor *jojo*-taleren finder den foregående ytring irrelevant.¹ Fordelingen i de tre typer af relevansanfægtelse ses i figur 2. Derpå gives et eksempel på hver type.

Figur 2

Typer af relevansanfægtelse	Antal forekomster	Tilfælde
<i>Jojo</i> -taler har allerede epistemisk adgang til informationen, foregående taler giver	2	12, 13
Foregående taler tager ikke hensyn til noget, <i>jojo</i> -taler tidligere har sagt eller antydnet	7	4, 5, 6, 8, 9, 10, 11
Foregående talers tur er sekventielt fejltilpasset med <i>jojo</i> -talers foregående tur	1	16
I alt	10	

4.2.1. Når *jojo*-taler allerede har epistemisk adgang til den givne information

Samtaledeltagerne taler i eksempel 4 om en fælles ven, Rune, og hans kæreste Louise. Da Storm påstår, at hun er *grønlænder kineser* (.) *agtig* (l. 3), svarer Ask med modpåstanden, at *hun hedder Louise* (.) *kommer fra Sønderjylland* (l. 6) – en information, som Storm allerede besad, men som i hans øjne ikke var i modstrid med at være *grønlænder kineser* (.) *agtig*:

Eksempel 4

- 1 S: hvis det stadigvæk er hend øh::
2 (1.9)
3 S: øh en grønlander kineser (.) agtig

¹ I de resterende seks tilfælde efterfølges *jojo* enten af et andet *jojo* (tilfælde 2, 3, 7 og 14), af en ikke-fuldbyrdet modhandling, hvorpå nyt *jojo* følger (tilfælde 1), eller også er *jojo* sekvensafsluttende (tilfælde 15).

- 4 (0.8)
 5 A: dheh hh hh h
 6 A: ·hh hun hedder ↑Louise (.) kommer fra Sønderjylland
 7 (0.3)
 8 A: ·hh
 9 → S: ↑jo↓jo namn du [ved *øh:::] hun er asi↑atisk
 10 A: [jah hh]
 11 (0.7)
 12 A: *øh:::~* o↑kay
 13 (3.1)
 14 S: er det ik ↑hende eller hvad?
 15 (1.0)
 16 A: altså jeg kan godt f:e f:orestille mig at hun: minder
 17 ↑lidt (.) om en øh:: [om en asiat]
 18 → S: [jamen jeg ved] godt a jeg ve
 19 jeg ved godt at hun kommer fra Sønderjylland men
 20 derf- fkan hun vel for↑helvede da godt ha nogle
 21 andre øh:=
 22 A: =aner

At Storm allerede har epistemisk adgang til den information, Ask har givet, antydes ikke bare i modhandlingen efter Storms ↑jo↓jo, namn du ved *øh::~* hun er asi↑atisk (l. 9), men annonceres også direkte i Storms efterfølgende forsvar af sin påstand, *jeg ved godt at hun kommer fra Sønderjylland men derf- fkan hun vel for↑helvede da godt ha nogle andre øh:* (l. 19-21). Forsvaret udgør et epistemisk "stance" (Heritage, 2012: 6), som ekspliciterer, at Asks foregående ytring var irrelevant, fordi Storm allerede var bekendt med den oplysning, Ask her gav ham om Louises hjemstavn. Storm mener dog godt man kan være vokset op i Sønderjylland og samtidigt have grønlandsk eller kinesisk blod i årene.

4.2.2. Når foregående taler ikke tager hensyn til noget, jojo-taler allerede har sagt eller antydte

At dobbeltpartiklen i sig selv indeholder modstand og anfægtelse af relevans bliver dog først tydeligt, når den efterfølgende modhandling ikke er direkte efterstillet *jojo*, som i eksempel 5 fra diskussionen om de to brødres boliger. Det gør det nemlig muligt via "next turn proof procedure" (Sacks et al., 1974: 728f) at vise, at modparten behandler *jojo* alene som et dispræfereret svar. Dette kan ses i eksempel 5. Eksemplet vidner desuden om den mest hyppige type af rele-

vansanfægtelse, nemlig hvor den foregående taler fejler i at tage hensyn til noget, *jojo*-taleren tidligere har sagt eller antydte:

Eksempel 5

- 1 A: [*a:j:*] det er: det er et helt vildt lækkert hus
2 S: [.hh heh]
3 A: og jeg e:r ret sikker på det øh: (.) det koster
4 knaster
5 (1.2)
6 → S: ↑jo↓jou
7 (0.2)
8 A: det er rigtig mange kvadratmeter de har (.) altså
9 de ha:r nogen flere kvadratmeter end Søren og Anna
10 (1.3)
11 S: jaer=
12 A: hvis du dækker det hele [sammen]
13 S: [ah :]
14 (0.2)
15 A: AJ det de:t e:r
16 (0.5)
17 A: [det tror jeg ik øh]
18 S: [()]
19 (0.3)
20 A: det ret lækkert
21 (1.5)
22 S: ↑ja
23 A: så[::]
24 → S: [men] de har det jo ik selv kan man sige
25 (0.5)
26 A: ☺na n(h)ej Storm↘☺ [HEH heh he]

Asks indledende vurdering af Karstens hus som *helt vildt lækkert* og *ét*, der *koster knaster* (l. 1-4) fungerer som en opsamling på hele emnet, der har indeholdt både diskussioner om forskellen på at eje og leje og om hvilken af brødrenes huse, som har størst markedsværdi. Herefter formulerer Storm et *↑jo↓jou* (l. 6). Afslørende for *↑jo↓jou*'s funktion er Asks efterfølgende behandling af *↑jo↓jou* som udtryk for disaffilering og "disalignment": I Asks efterfølgende ture frem mod Storms modhandling forsvare han nemlig sin vurdering – *det er rigtig mange kvadratmeter de har (.) altså de ha:r nogen flere kvadratmeter end Søren og Anna* (l. 8-9), *hvis du dækker det hele sammen* (l. 12), *AJ det de:t e:r* (l. 15), *det tror jeg ik øh* (l. 17), *det er ret lækkert* (l. 20). Det lange forsvar er kun nødvendigt, hvis *↑jo↓jou* i sig selv udtrykker modstand.

Forsvaret viser også, at dobbeltpartiklen i sig selv anfægter relevans. Ask fastslår nemlig her relevansen af sin vurdering for den foregående diskussion om, hvilket af de to huse, der har størst værdi. Han tydeliggør, at hans vurdering af Karstens hus ikke står alene men er lavet på baggrund af en sammenligning af forholdene i de to huse – *de ha:r nogen flere kvadratmeter end Søren og Anna* (l. 9).

Storms efterfølgende modhandling, *men de har det jo ik selv kan man sige* (l. 24), viser dog retrospektivt, at Storms $\uparrow jo \downarrow jou$ ikke nødvendigvis anfægtede relevansen af vurderingen for diskussionen om, hvilket hus, der er mest værd, men for diskussionen om forskellen på at bo i et eget og lejet hus. Modhandlingen antyder nemlig, at Ask i sin opsamlende vurdering fejler i at tage Storms tidligere præsenterede argument i betragtning – at det ikke er misundelsesværdigt at bo i et lækkert hus, hvis man ikke selv ejer det.

4.2.3. Når en tur er sekventielt fejltilpasset med jojo-talers foregående tur

Hvor de to foregående typer af relevansanfægtelse vedrører epistemisk adgang til information, er den sidste type udtryk for et sekventielt misforhold i samtalen. I eksempel 6 angiver Storm med en *jojo*-konstruktion, at Ask har svaret på noget andet end det, Storm spurgte om, nemlig om DM i revy er en konkurrence for studenterrevyer:

Eksempel 6

- 1 S: altså er det sårn no:ed for studenterrevyer eller
- 2 hva er det $\downarrow$
- 3 (0.8)
- 4 A: det $\uparrow$ tror jeg $\uparrow$ ik
- 5 (3.7)
- 6 S: $\uparrow$ nå
- 7 (0.8)
- 8 A: jeg har ik lige set hvem der har været med men
- 9 (0.4)
- 10 A: jeg $\uparrow$ mener det er: øh:
- 11 (1.5)
- 12 A: ah de- det ved jeg ik li:
- 13 (.)
- 14 A: men jeg har fået et link teøh te nummeret der vandt
- 15 (0.6)
- 16 A: jeg ka li: send det te dig hvis du vil se det
- 17 (0.5)

18 → S: ·hh(.) jojo men det hjælper mig da ik på mit spørgsmål
19 As[k]
20 A: [n]ej nej men jeg har heller ik [selv set]
21 S: [hehhh]
22 A: det endnu så det >ku godt være jeg godt vil: se det
23 og så ku jeg tænk at du ku da os å godt tænk dig at
24 se det<

Storm påpeger i den direkte efterstillede modhandling, at Asks forslag om at sende ham et link til vindernummeret (l. 14-16) er sekventielt fejltilpasset: *jojo men det hjælper mig da ik på mit spørgsmål Ask* (l. 18-19). Asks efterfølgende forsvar af sit forslag (l. 20-24) viser tydeligt, at Storms *jojo*-konstruktion er dispræfereret, og at Ask behandler den som en anklage mod manglende relevans.

I det ovenstående blev det således vist, hvordan *jojo* ikke bare udtrykker modstand mod modpartens foregående tur men også anfægter relevansen af denne tur. Begge dele er med til at forme en projicering af modhandling, som er ganske særpræget for *jojo*.

5. Turdesign – dispræfereret respons i et dispræfereret format

Som vist ovenfor udgør *jojo*-konstruktionerne dispræfererede svar-handlinger, og i det følgende belyses det, hvordan den interaktionelle dispræference ligeledes viser sig i *jojo*-konstruktionernes turdesign.

Jojo-konstruktionerne leveres nemlig hyppigt i et format, som udviser mange af de design-"features", som associeres med dispræference; forsinkelse, tøvemarkører, hørlige afsnupninger og genstartere (Pomerantz, 1984: 70; Levinson, 1983: 334). I eksempel 7 indeholder *jojo*-konstruktionens modhandling, der fordeler sig over flere ture, lange turenhedsinterne pauser, lydforlængelser, tøvemarkøren *øh*, hørlige afsnupninger og genstartere:

Eksempel 7

1 A: A:h men det der hus det e:r ret lækkert
2 (0.7)
3 → S: ↑jo[↓jo]
4 A: [øh]
5 A: det i tre plan
6 (0.9)
7 → S: men altså-
8 (0.6)

- 9 → S: fire- hvis den har kostet fireenhalv ude i Riisskov
 10 (0.4)
 11 A: jamen jeg tror det var deromkring
 12 (0.2)
 13 A: fire fireenhalv
 14 (0.8)
 15 S: ah
 16 (.)
 17 → S: så: ka du- altså
 18 (0.2)
 19 A: nej men det er kun i et plan [det de] har fået Storm
 20 S: [nu sk-]
 21 (.)
 22 A: altså å øh [det et hel- det et helt] andet hus
 23 → S: [↑jo↓jo men så- altså]
 24 (0.2)
 25 A: det et helt andet hus
 26 (0.6)
 27 → S: for at du skal op i øh: fire fireenhalv ude i Viby
 28 (1.3)
 29 → S: såer du: altså så ska du såen:
 30 (1.2)
 31 → S: så ska det være det flotteste hus i Viby
 32 (0.3)
 33 A: ah de:t nej det ska det ik

Den 0.7-sekunder lange mellemturspause inden *jojo* markerer desuden i sig selv det socialt problematiske ved det efterfølgende. Dispræfererede handlinger er nemlig ofte forsinkede (Pomerantz, 1984: 65).

En enkelt *jojo*-konstruktion leveres dog i et entydigt ikke-dispræfereret format, nemlig det *jojo*, som udtrykker, at modparten har sagt noget sekventielt fejltilpasset (tilfælde 16, se eksempel 6 ovenfor). Her optræder hverken selv-reparaturer eller pauser. Årsagen er sandsynligvis, at denne i mindre grad end de resterende *jojo*-konstruktioner er socialt problematisk. Hvor denne nemlig angiver, at modparten har skabt problemer med kohæsionen i samtalen – ”du svarede ikke på det, jeg spurgte om” – så anklager de andre to typer af *jojo*-konstruktioner (jf. afsnit 4.2) modparten for manglende viden. Disse udtrykker hhv. ”det burde du have vist” og ”det burde du have vidst, at jeg allerede vidste”. Dette skel underbygges af Steensig og Asmuss’ undersøgelse af danske ”yes but”-konstruktioner (2005): Her er fundet en sammenhæng mellem, hvor dispræfereret et format,

"yes but"-konstruktionen leveres i, og hvor socialt problematisk svaret er. Som det vil blive belyst i følgende afsnit, opfører den afvigende *jojo*-konstruktion sig også anderledes end de resterende prosodisk.

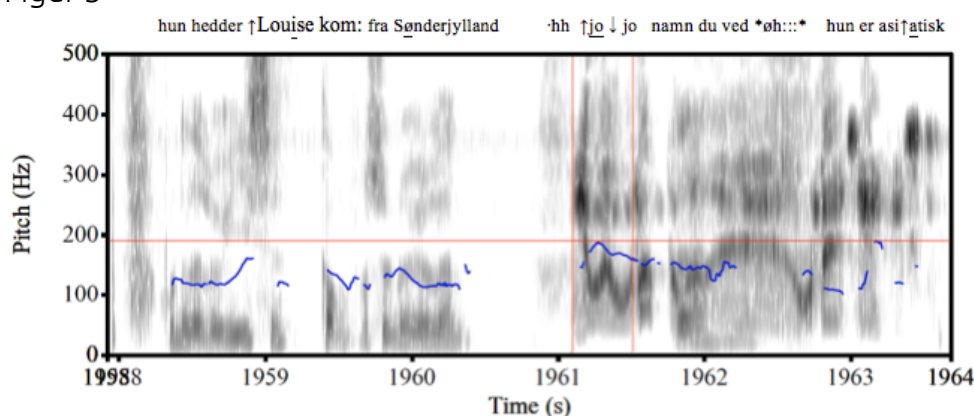
Jojo-konstruktionernes turdesign afspejler således den dispræfererede handling, konstruktionen udfører, og noget tyder på en sammenhæng mellem, hvor socialt problematisk konstruktionen er, og hvor dispræfereret et format den er designet i.

6. Prosodien i *jojo*

I dette afsnit vises det, hvordan prosodien i *jojo* afslører vigtige forhold vedrørende såvel den sekventielle kontekst, konstruktionerne indgår i, som den sociale handling, de udfører.

Prosodien markerer først og fremmest, om *jojo* er designet til at blive efterfulgt af en modhandling eller ej. Projiceringen af en efterfølgende modhandling formes ved mindst ét af de to følgende prosodiske "features": 1) at *jojo* er beliggende i en højere frekvens end det, som går forud, eller 2) at dobbeltpartiklen har en opadnedadgående intonationskontur med "pitch peak" (Walker, 2013) på første *jo*. Ofte er begge "features" tilstedeværende som i eksemplet i figur 3:

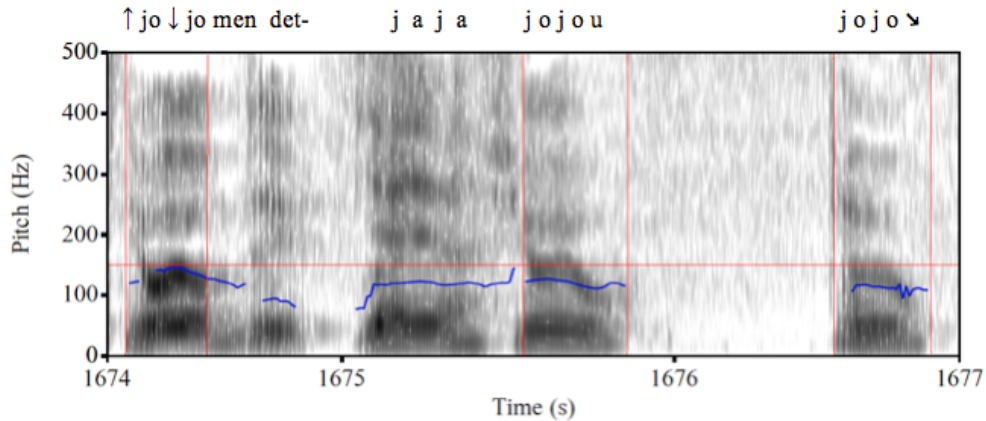
Figur 3

Når *jojo* derimod er designet til *ikke* at blive efterfulgt af en modhandling, afsløres dette prosodisk ved 1) at *jojo* formuleres i en lavere frekvens end det forudgående og/eller 2) med faldende intonationskontur. Forskellen på dét *jojo*, der projicerer modhandling, og det,

som ikke gør, ses tydeligt, når de optræder i forlængelse af hinanden som i figur 4:

Figur 4

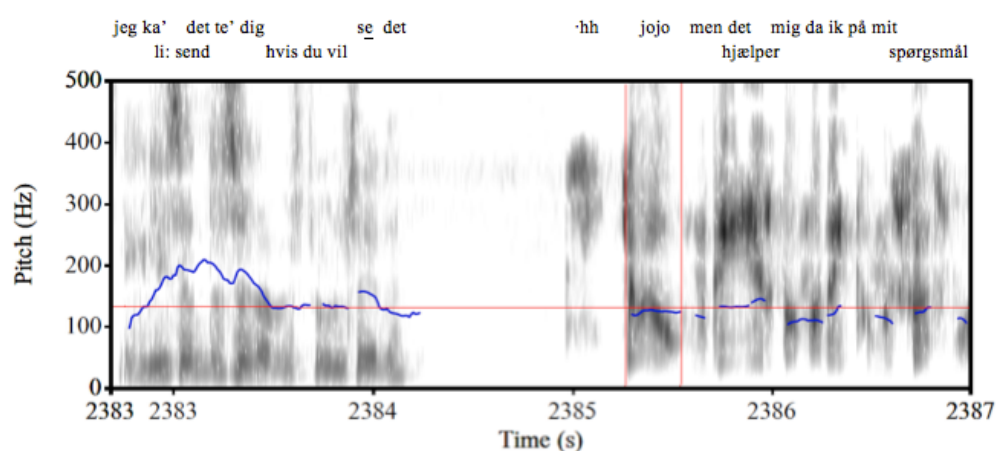

Det første $\uparrow jo \downarrow jo$ har en indledningsvis stigning i intonation på det første *jo* og projicerer derved en efterfølgende modhandling; *men det-*. Modhandlingen afbrydes dog, hvorefter yderligere to *jojo* følger. Det første *jojou* er placeret i omtrent samme frekvens, som det forudgående *jaja* og med let faldende intonation. Dette *jojo* er således ikke helt tydelig i sin projicering af det efterfølgende. Det retter det sidste *joj∞* dog op på ved at tydeliggøre, at der alligevel ikke vil følge en modhandling. Dette *jojo* er nemlig placeret i en lavere frekvens end det resterende og har internt et yderligere fald i intonation.

Jojo's prosodi markerer således, om modparten skal forvente efterfølgende modargumenter fra taler, eller om de eventuelt tidligere præsenterede modargumenter regnes for dækkende. Det må her slås fast, at selvom et *jojo* er designet til at være sekvensafsluttende, behøver det ikke nødvendigvis ende som så (jf. figur 1). En modhandling kan efterfølgende optræde, men det kræver, at taler reformulerer en ny modhandlingsindleder. Det sker faktisk efter uddraget i figur 4, hvor en modhandling igen bringes på bordet via et nyt *jojo*, som ikke har sekvensafsluttende intonation.

Et enkelt *jojo* adskiller sig dog fra ovenstående mønster, nemlig igen dét *jojo*, der markerer det foregående som sekventielt fejltilpasset. Her haves en forholdsvis flad intonationskontur trods en direkte efterstillet modhandling:

Figur 5

Noget tyder altså på, at stigningen i intonation på og/eller internt i *jojo* kun sker, når *jojo* efterfølges af en *socialt problematisk* modhandling.

Intonationen i *jojo* projicerer således, om dobbeltpartiklen vil blive efterfulgt af en modhandling eller ej og antageligt også, hvorvidt denne vil være socialt problematisk.

7. Konklusion

16 tilfælde af dobbeltpartiklen *jojo* er undersøgt, når den optræder i dansk talesprog som svar på positivt indrammede vurderinger, påstande eller forslag. Denne anvendelse fører en karakteristisk projicering af 'modhandling' med sig – en handling, som modsætter sig projektet fremført af modparten i den foregående tur. Disse modhandlinger er oftest initieret af et efterfølgende *men* men kan også indledes på anden vis. Hvis de modsatrettede synspunkter allerede er ekspliciterede i samtalen, kan modhandlingen dog være implicit.

Projiceringen af modhandling formes igennem en modstand mod den foregående talers projekt, som er integreret i *jojo* selv pga. to forhold: For det første brugen af den markerede, positive form *jo* uden for sit normale funktionsområde og for det andet fordoblingen af partiklen, som udtrykker anfægtelse af relevans. Netop denne indbyggede modstand i den ellers øjensynligt "aligning" indleder gør *jojo*-konstruktionerne forskellige fra andre danske "yes but"-konstruktioner. Det er vist, at *jojo*-konstruktionerne anfægter relevansen af den foregående tur på baggrund af tre typer af problemer ved denne tur; a) at *jojo*-taler allerede har epistemisk adgang til den

givne information, b) at foregående taler ikke tager hensyn til noget, *jojo*-taler tidligere har sagt eller antydnet, eller c) at foregående talers tur er sekventielt fejltilpasset med *jojo*-talers foregående tur.

De dispræfererede svarhandlinger, konstruktionerne udfører, afspejler sig endvidere i konstruktionernes turdesign, idet forsinkelser, turenhedsinterne pauser, lydforlængelser, tøvemarkører, hørlige afsnupninger og genstartere gør konstruktionerne designmæssigt dispræfererede.

En analyse af prosodien har sidst men ikke mindst vist, at intonationen i *jojo* bidrager til projiceringen af en modhandlings komme. Når *jojo* efterfølges af en modhandling, er dobbeltpartiklen nemlig beliggende i en højere frekvens end det, som går forud, og/eller *jojo* har en opad-nedadgående intonationskontur. Når *jojo* derimod er designet til at være sekvensafsluttende, er *jojo* beliggende i en lavere frekvens end det foregående og/eller har en faldende intonationskontur.

En enkelt *jojo*-konstruktion har dog hverken et dispræfereret design eller projicerer den efterfølgende modhandling via prosodien. Her er tale om dén konstruktion, som udtrykker problemer med kohæsionen i samtalen. Denne *jojo*-konstruktion kan hævdes at være mindre socialt problematisk end de resterende, der anklager modparten for manglende viden. Noget tyder derfor på, at socialt problematiske og uproblematiske *jojo*-konstruktioner designes forskelligt. I så fald bidrager både turdesign og prosodi til at gøre *jojo* ansvarlig for forskellige typer af sociale handlinger. Da forekomsten af socialt uproblematiske *jojo*-konstruktioner er meget lille, behøver denne analyse dog yderligere undersøgelse for at blive endeligt bekræftet.

8. Referencer

- Coulter, Jeff (1990): "Elementary Properties of Argument Sequences". I Psathas, George (udg.): *Studies in Ethnomethodology and Conversation Analysis, No 1: Interaction Competence*. 181-203
- Golato, Andrea & Zsuzsanna Z. Fagyal (2008): "Comparing Single and Double Sayings of the German Response Token Ja and the Role of Prosody: A Conversation Analytic Perspective". I *Research on Language and Social Interaction* 41 (3). 1-30
- Heath, Christian, Jon Hindmarsh & Paul Luff (2010): *Video in Qualitative Research. Analysing Social Interaction in Everyday Life*. London: Sage Publications
- Heinemann, Trine (2009): "Two answers to inapposite inquiries". I Sidnell, Jack (red.): *Conversation Analysis: Comparative Perspectives*. Cambridge: Cambridge University Press. 159-186.
- Heinemann, Trine (2015): "Negation in interaction, in Danish conversation". I *Skifter om Samtalegrammatik* 2: 12
- Heritage, John (2012): "Epistemics in Action: Action Formation and Territories of Knowledge". I *Research on Language and Social Interaction*, 45. 1-29
- Jefferson, Gail (2004): "Glossary of Transcript Symbols with an Introduction". I Lerner, G.H. (red.): *Studies in the Organization of Conversational Interaction*. New York, NY: Academic Press. 219-248
- Levinson, Stephen (1983): *Pragmatics*. Cambridge & New York: Cambridge University Press
- Lund, Christina (2017a): "Dataindsamling". Portfolio-opgave i *Language and Social Interaction*, Lingvistik, Aarhus Universitet. Upubliceret
- Lund, Christina (2017b): "Refleksioner over arbejdsprocessen frem mod den færdige kollektionsanalyse og diskussion af analysemetoden". Portfolio-opgave i *Language and Social Interaction*, Lingvistik, Aarhus Universitet. Upubliceret
- Pomerantz, Anita (1984): "Agreeing and disagreeing with assessments: some features of preferred/dispreferred turn shapes". I Heritage, John & J. Maxwell Atkinson (udg.): *Structures of Social Action: Studies in Conversation Analysis*. Cambridge: Cambridge University Press. 57-101

- Raymond, Geoffrey & John Heritage (2006): "The Epistemics of Social Relationships: Owning Grandchildren". I *Language in Society*, 35 (5). 677-705
- Sacks, Harvey (1987): "On the preferences for agreement and contiguity in sequences in conversation". I Button, Graham & John R. E. Lee (udg.): *Talk and Social Organization*. Clevedon: Multilingual Matters. 54-69
- Sacks, Harvey; Emanuel A. Schegloff & Gail Jefferson (1974): "A simplest systematics for the organization of turn-taking for conversation". I *Language*, 50. 696-735
- Steensig, Jakob (2015): "Konversationsanalyse". I Brinkmann, Svend & Lene Tanggaard (red.): *Kvalitative metoder og tilgange - en grundbog*. København: Hans Reitzels Forlag. 321-347
- Steensig, Jakob & Birte Asmuss (2005): "Notes on disaligning 'yes but' initiated utterances in German and Danish conversations: Two construction types for dispreferred responses". I Hakulinen, Auli & Margret Selting (udg.): *Syntax and Lexis in Conversation: Studies in the Use of Linguistic Resources in Talk-in-Interaction*. Amsterdam: Benjamins. 349-373
- Stivers, Tanya (2004): ""No no no" and Other Types of Multiple Sayings in Social Interaction". I *Human Communication Research*, 30: 2. 260-293
- Stivers, Tanya (2008): "Stance, Alignment, and Affiliation During Storytelling: When Nodding Is a Token of Affiliation". I *Research on Language & Social Interaction*, 41:1. 31-57
- Walker, Gareth (2013): "Phonetics and Prosody in Conversation". I Sidnell, Jack & Tanya Stivers (udg.): *The Handbook of Conversation Analysis*. Malden, MA: Wiley-Blackwell. 455-474

9. Appendiks

9.1. Bilag 1: Oversigt over alle tilfælde af jojo-konstruktioner

9.1.1. Tilfælde 1, 2, 3 og 4

Samtalen omhandler Asks bror, som har deltaget i et cykelløb. Han fik en 10. plads, fordi de seks forreste, som han havde kørt med et langt stykke, ikke var villige til at samarbejde med ham. Derfor besluttede han at lade sig falde ned til dem, som lå bag disse seks forreste.

- 1 A: såø: han endte som: ↑tier (.) i ↓løbet
2 (0.3)
3 A: ø:hm
4 S: o↑kay
5 (.)
6 A: så der va:::r (0.2) ja der va:::r kommet de var
7 kommet seks ind øh: (.) på holdet der som:
8 kørt fra dem allsammen
9 A: ·hh og så: blev han nummer tre i en spurt sammen
10 med de andre der↘
11 (0.2)
12 A: så[øh]
13 S: [o↑kay]
14 (0.3)
15 A: det var ↑meget flot
16 (0.5)
17 S: ja det var sgu da [fint]
18 A: [det] er [rigtig m-]
19 S: [men det] er jo os-
20 ↓altså: hvad hedder detøh
21 (0.9)
22 S: øh ja det er sårn *øh* han ku måske godt ha
23 siddet med hvis det var han ik li: havd taget
24 den be↓slutning
25 (0.3)
26 A: ·hh [jomen ja:h ja:h]
27 S: [det der med sårn li:] in the moment ik=
28 A: =jojo [og hvis han- >men havde han< bare ha-]
29 S: [fordi at (.) han ku vel egentlig] bare
30 ha lagt si::g bag ved dem
31 (0.2)
32 A: jo men havd han bar haft en og køre med
33 (0.5)
34 A: altså
35 (0.4)

- 36 A: har [han:] havd han bare haft en som ↑han ku
 37 S: [*ja*]
 38 A: lissom sp- øhm:
 39 (0.5)
 40 A: opbyg lidt med
 41 S: men de havd jo stadigvæk været ↑seks
 42 (0.3)
 43 → A: ↑jo↓jo men det- jaja jojou
 44 (0.4)
 45 → A: jojo↘
 46 (1.0)
 47 S: *altså:*
 48 → A: jojou=
 49 S: =det (er/ve) unægtli:g øh være svært at hent dem
 50 igen uanset hvad
 51 (.)
 52 A: helt sikkert
 53 (.)
 54 A: helt sikkert
 55 (0.7)
 56 A: [men narhmen jeg mener m me- jeg mener hvis nu]
 57 S: [()] hold
 58 A: jo men hvis nu han havd haft en mere altså hvis
 59 han nu havd (.) haft en med fra ↑start af som han
 60 lissom ↑kørt sammen med det v jo det han var hel
 61 alene (.) kom ind (.) i løbet der så sku han
 62 bare (.)
 63 A: ·hh [men] øh:
 64 S: [ja]
 65 A: md ((ttrækker hurtigt luft ind af en lille sprække
 66 i munden, det giver klik-agtig lyd)) jah

9.1.2. Tilfælde 5

Samtalen handler om en mountain bike-tur, Ask har været ude på den pågældende dag.

- 1 A: men øh::
 2 (0.4)
 3 A: >↑kender du det der når man opdager man har glemt
 4 noget<
 5 (.)
 6 A: det er b(hh)ar så irriterende
 7 A: ·hh hhh
 8 S: jaer=
 9 A: =↑hh hh ·hh s(hh)å=
 10 S: =ja (>for fanden<)

- 11 (.)
12 A: står jeg der uden hjelm (.) og skal ud i: øh: (0.4)
13 sindssyge bakker
14 A: ·hh [tænker] bare
15 S: [jaer]
16 (0.6)
17 A: prøv å ↑tænk hvis der kommer en eller anden
18 ambulance::mand og så sir (0.6) ah ham der ham lar
19 vi sgu ligg fordi han har ik nogen hjelm på den
20 id(h)io(hh)t =
21 S: a:h [ha]
22 A: [heh]
23 A: ·hh heh
24 S: A:::R::
25 (.)
26 A: men (.) men jeg får ik sam: behandling som hvis
27 jeg havde hjelm på
28 (1.5)
29 S: O:Uh
30 A: ☺↑tror du ☺
31 (0.7)
32 S: jA:h
33 (0.2)
34 S: seføli gør man det
35 (1.0)
36 A: ik=
37 S: =[det] det [tror] jeg [de:t (spilder) de::]
38 A: =[øh:] [ik] [ik i ik i]
39 S: VIRKlig ik over=
40 A: =ik i hans sind
41 (1.2)
42 S: Ah ha ha
43 A: he [he °he°]
44 S: [jeg tror] mere det gør at okay så er vi nødt til
45 at handle hurtigere
46 (0.6)
47 A: ja det kan godt være
48 (.)
49 A: men man får alligevel sårn et donk i hovedet når man
50 så vågner tror jeg↘
51 (0.2)
52 A: så får man lige sådan [en]
53 → S: [↑jo]jo
54 A: HAllo makker
55 (0.2)
56 A: du kraft[edme en id](hh)iot
57 S: [a ha ha ha]

- 58 A: ·hh hah [ha]
 59 S: [jə]
 60 (0.8)
 61 S: ah jeg tror (da) os (øh) at >jeg tror< mere påat
 62 de tænker over hvor slømt man kommer til ↑skade
 63 i forhold til
 64 (.)
 65 S: men øh: kørte du så ↑ik eller hvad?
 66 (.)
 67 A: jojo
 68 (0.8)
 69 S: nå
 70 (0.2)
 71 A: *jo[jo : *]
 72 S: [så meget] mere stille og
 73 ↑ro[lig ()]
 74 A: [ja jeg kørt] bar stærkere
 75 (0.9)
 76 S: ok(hh)ey (.) ja
 77 A: hm
 78 S: ☺så: chancen for at vælt [øh::] mindre☺
 79 A: [heh]

9.1.3. Tilfælde 6, 7, 8, 9, 10 og 11

Denne samtale handler om to brødre, Søren og Karsten, og deres respektive boligsituationer. Søren og hans kæreste Anna har lige købt nyt hus i Risskov, som de er flyttet ind i. Karsten bor i en lejebolig i Viby.

- 1 A: de er flyttet [her i weekenden]
 2 S: [så er Karsten] lidt misundelig
 3 A: a:rh det tror jeg
 4 A: men a:rmen han bor jo os mega lækkert (.) me:n:
 5 (0.7)
 6 → S: ↑jojo men [a'så det ville svare til] han havde
 7 A: [til en lidt anden pris]
 8 S: huset selv jo↘
 9 (0.5)
 10 → A: ↑jo↓jo (.) jojo↘
 11 (0.9)
 12 A: armen har du: har du set deres hus ː (.) har du været
 13 derude ː
 14 (0.7)
 15 S: nej=
 16 A: =nå (.) det er dælenedme lækkert
 17 (0.6)

- 18 A: det ligger ude i Viby
19 (0.6)
20 A: ude [øh:]
21 S: [ja]
22 (0.5)
23 A: i (.) i et rigtig fint kvarter
24 (1.0)
25 A: stor have å:: (.) jamen de har stor trampolin i haven
26 å::
27 (0.4)
28 A: a:h n det de:n de:t ↑mega lækkert sted
29 (0.7)
30 S: men sådan øh re- øh ren værdimæssig så tror jeg
31 stadigvæk ik at det er lisså dyrt
32 (0.4)
33 A: ↑DET tror jeg
34 (1.1)
35 S: >ik når det ligger i Viby<
36 (0.7)
37 A: du har ik [set det]
38 S: [det betyder] sindssygt meget
39 (.)
40 A: A:h men det der hus det e:r ret lækkert
41 (0.7)
42 → S: ↑jo[↓j]o
43 A: [øh]
44 A: det i tre plan
45 (0.9)
46 S: men altså-
47 (0.6)
48 S: fire- hvis den har kostet fireenhalv ude i Riisskov
49 (0.4)
50 A: jamen jeg tror det var deromkring
51 (0.2)
52 A: fire fireenhalv
53 (0.8)
54 S: ah
55 (.)
56 S: så: ka du- altså
57 (0.2)
58 A: nej men det er kun i et plan [det de] har fået Storm
59 S: [nu sk-]
60 (.)
61 A: altså å øh [det et hel- det et helt] andet hus
62 → S: [↑jo↓j]o men så- altså
63 (0.2)
64 A: det et helt andet hus
65 (0.6)

- 66 S: for at du skal op i øh: fire fireenhalv ude i Viby
67 (1.3)
- 68 S: såer du: altså så ska du såen:
69 (1.2)
- 70 S: så ska det være det fløtteste hus i Viby
71 (0.3)
- 72 A: ah de:t nej det ska det ik
73 (0.3)
- 74 A: du har ik kigget [priser så]=
75 S: [ou:h:]
- 76 A: =ej
77 (1.7)
- 78 S: ar FANDme set HAMmerslag
79 (0.3)
- 80 A: ☺jaer det godt [du☺]
81 S: [det] kan j godt [si: dig]
82 A: [.hh]
- 83 S: [og Risskov (.) det tæt] på vandet=
84 A: [hh hh heh ☺ det(godt)☺]
- 85 A: a:rmen det ↑ved jeg [godt men men øh::]
86 S: [det er tæt på skoven] og det er
87 Viby IK
- 88 A: Viby er ↑l::i:g op af øh Fredensvang
89 (0.2)
- 90 A: det sir ogs en del øhrrrr ((knurrende lyd))
91 (0.2)
- 92 A: mhh [heh heh] HAH ha ha
93 S: [tabersted]
- 94 S: [det] er det de sir [om det]
95 A: [·hh] [hehh]
- 96 A: [*a:j:*] det er: det er et helt vildt lækkert hus
97 S: [·hh heh]
- 98 A: og jeg e:r ret sikker på det øh: (.) det koster
99 knaster
100 (1.2)
- 101 → S: ↑jo↓jou
102 (0.2)
- 103 A: det er rigtig mange kvadratmeter de har (.) altså
104 de ha:r nogen flere kvadratmeter end Søren og Anna
105 (1.3)
- 106 S: jaer=
107 A: hvis du dækker det hele [sammen]
108 S: [ah :]
109 (0.2)
- 110 A: AJ det de:t e:r
111 (0.5)
- 112 A: [det tror jeg ik øh]
113 S: [()]

- 114 (0.3)
115 A: det ret lækkert
116 (1.5)
117 S: ↑ja
118 A: så[::]
119 S: [men] de har det jo ik selv kan man sige
120 (0.5)
121 A: ☺na n(h)ej Storm↘☺ [HEH heh he]
122 S: [HEH HEH he] he he he
123 A: ·hh ☺[så:rn] er det jo☺
124 S: [he he]
125 (0.6)
126 S: jah
127 (0.5)
128 S: men det var da: det var ↑flot at de ↑vandt

9.1.4. Tilfælde 12, 13, 14 og 15

Ask og Storm taler om en fælles ven, Rune, og hans gravide kæreste, Louise. Storm er usikker på, hvem Louise er.

- 1 S: hvis det stadigvæk er hend øh::
2 (1.9)
3 S: øh en grønlænder kineser (.) agtig
4 (0.8)
5 A: dheh hh hh h
6 A: ·hh hun hedder ↑Louise (.) kommer fra Sønderjyllland
7 (0.3)
8 A: ·hh
9 → S: ↑jo↓jo navn du [ved *øh:::*] hun er asiatisk
10 A: [jah hh]
11 (0.7)
12 A: *øh:::::* okay
13 (3.1)
14 S: er det ik ↑hende eller hvad?
15 (1.0)
16 A: altså jeg kan godt f:e f:orestille mig at hun: minder
17 ↑lidt (.) om en øh:: [om en asiat]
18 S: [jamen jeg ved] godt a jeg ve
19 jeg ved godt at hun kommer fra Sønderjyllland men
20 derf- fkan hun vel for↑helvede da godt ha nogle
21 andre øh:=
22 A: =aner
23 A: hh hh
24 S: nu øh finder jeg hend li:
25 A: al*så::* om hun [hun:]
26 S: [>hvad] fanden hedder hun til eft-<

- 27 (sa) hun= ɿ
 28 A: hun hedder Louis*e:::*
 29 (0.7)
 30 A: °det ka jeg sgu ik husk°
 31 S: (())
 32 A: ja[men]
 33 S: [Rune] han må sgu da være sammen med hende
 34 → A: jojo men men-
 35 (0.2)
 36 A: at hun at hun har rødder der det ved jeg ik
 37 (.)
 38 A: er du sikker på det eller hva?
 39 (1.1)
 40 A: [du f- du f- forveksler du hend ik me:]
 41 S: [ah: men det synes jeg bar ()]
 42 A: forveksler du hen ik med hend der Therese Jannik
 43 han øh:
 44 (0.5)
 45 A: hh heh heh he
 46 (0.3)
 47 S: jo:u men det- arj det ↑er hend her jeg er [ret]
 48 A: [hm]
 49 S: sikker på (.) at der var noget med
 50 (0.6)
 51 S: og je syns altså selv han har sagt
 52 (0.2)
 53 A: o↑kay (.) nå=
 54 S: =na::ij det måske faktisk en anden en
 55 (.)
 56 A: dtrrh [mkr ha ha ha ha ha ha ha]
 57 S: [han var sammen med (.) ja:h] (.) nu ska jeg
 58 lige være hel sikker
 59 A: [hei:h]
 60 S: [nahmen] øh han har da været sammen med en del jo
 61 os (.)[kan man si:]
 62 → A: [j- ↑j]o↓jo (.) jojo\=
 63 S: =ah det vist ik hend\

9.1.5. Tilfælde 16

Samtaledeltagerne taler om en fælles ven, Karsten, som lige har vundet DM i revy.

- 1 S: men det var da: det var ↑flot at de ↑vandt
 2 (0.4)
 3 A: det v ↑sejt
 4 A: det v sejt

5 (0.7)
6 S: men jeg ved heller ik hva: fanden er je:
7 (0.7)
8 S: altså er det sårn no:ed for studerterrevyer eller
9 hva er det ː
10 (0.8)
11 A: det ↑tror jeg ↑ik
12 (3.7)
13 S: ↑nå
14 (0.8)
15 A: jeg har ik lige set hvem der har været med men
16 (0.4)
17 A: jeg ↑mener det er: øh:
18 (1.5)
19 A: ah de- det ved jeg ik li:
20 (.)
21 A: men jeg har fået et link teøh te nummeret der vandt
22 (0.6)
23 A: jeg ka li: send det te dig hvis du vil se det
24 (0.5)
25 → S: ·hh(.)jojo men det hjælper mig da ik på mit spørgsmål
26 As[k]
27 A: [n]ej nej men jeg har heller ik [selv set]
28 S: [hehhh]
29 A: det endnu så det >ku godt være jeg godt vil: se det
30 og så ku jeg tænk at du ku da os å godt tænk dig at
31 se det<